

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Bruntále jako věcně příslušný povinný subjekt dle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon č. 106/1999 Sb.“), ve spojení s ust. § 2 písm. b) Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. 7. 2009, č. j. 13/2008-SOSV-SP, rozhodl ve věci

žadatelky: XXX XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX

o žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., doručenou Okresnímu soudu v Bruntále dne 21. 10. 2023 a jejího doplnění ze dne 30. 10. 2023,

takto:

podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., za použití ust. § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., se žádost žadatelky XXX XXX o poskytnutí informací v celém rozsahu **odmítá**.

Odůvodnění:

Žadatelka XXX XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX (dále také „žadatelka“) požádala písemnou žádostí doručenou prostřednictvím elektronické adresy „XXX“ Okresnímu soudu v Bruntále dne 21. 10. 2023 a doplněnou dne 30. 10. 2023 o níže uvedené informace:

„Obrácím se na Vás s prosbou o vyplnění stručného dotazníku a poskytnutí tak informací pro výzkum zahrnutý v mé bakalářské práci, dle zákona č. 106/1999 Sb. Práce je zpracována na katedře trestního práva, Policejní Akademii České republiky v Praze a zabývá se nově zavedeným institutem „prohlášení viny“. Cílem této práce je zhodnocení, zda došlo k urychlení trestního řízení a zda tento institut je určitým přínosem pro trestní právo. Na to konto jsem sestavila dotazník, který se věnuje výše zmiňované problematice. Dotazník samotný má 4 základní sekce, z toho ve třech z nich máte prostor k vyjádření. Informace získané dotazníkem slouží pouze pro účely vypracování mé bakalářské práce. Dovoluji si Vás tímto e-mailem požádat o vyplnění dotazníku (viz odkaz níže) a popřípadě zpětnou vazbu a sdělení mého dotazníku dále mezi kolegy či další relevantní instituce.

XXX

XXX

V dotazníku se žadatelka dotazuje: „Z jaké instituce pocházíte? Na jaké pozici pracujete? Jak dlouho pracujete v tomto oboru? Jak často se setkáváte s prohlášením viny v praxi? Jaká vnímáte pozitivita tohoto institutu? Vnímáte nějaká negativa tohoto institutu? Pokud ano, jaké? Je zde něco, co byste rádi změnili? Pokud ano, co? Jaký je podle Vás největší přínos tohoto institutu pro trestní právo? Setkali jste se s případem falešného prohlášení viny? Pokud jste se v praxi setkali s falešným prohlášením viny, ve stručnosti popište. Pokud máte nějaké komentáře či námítky k tomuto dotazníku, zde je prosím prostor pro vyjádření. Pokud máte zájem, vyplňte prosím svůj e-mail a já Vás budu kontaktovat. Budu moc ráda, pokud si najdete čas na jeden až dva e-maily k doplnění informací na toto téma.“

Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákon č. 106/1999 Sb., povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Podle ustanovení § 3 odst. 3 zákon č. 106/1999 Sb., se informací pro účely zákona č. 106/1999 Sb. rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.

záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86, účelem výluky dotazů na názor povinného subjektu z působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím je zabránit tomu, aby se jednotlivci obraceli na povinné subjekty s žádostmi o právní rady, předběžné posouzení či hodnocení záměrů těchto osob apod. Právo na informace zahrnuje pouze poskytování informací, nikoliv jejich interpretaci či hodnocení ze strany povinných subjektů. Vyhodnocení získaných informací je plně na žadatelích o informace, neboť tím je naplněn samotný cíl práva na informace (tj. politického práva zaručeného ústavním pořádkem), tedy vnější kontrola veřejné moci ze strany jednotlivců.

Okresní soud v Bruntále konstatuje, že podle zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona č. 106/1999 Sb. nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Účelem výluky obsažené v ust. § 2 odst. 4 zákon č. 106/1999 Sb. je určitá míra ochrany povinného subjektu před nutností vytvářet nové informace jen pro účely zpracování odpovědi na žádost (viz např. rozsudky NSS č. j. 4 As 37/2011-93, bod 19 či č. j. 8 As 9/2013-30).

Nejvyšší správní soud takto koncipovanou výluku z práva na informace hodnotil i z hlediska jejího souladu s ústavním pořádkem, tj. zda „obstojí“ v porovnání s podmínkami omezení práva na informace, stanovenými v čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, rozpor však neshledal (viz např. rozsudek NSS č. j. 1 As 141/2011-67). V rozsudku ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 117/2014-64 Nejvyšší správní soud, uvedl, že ust. § 2 odst. 4 brání povinný subjekt před tím, aby se na něj žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu správním orgánem vydaného rozhodnutí apod.

Informace, které žadatelka ve své žádosti ze dne 21. 10. 2023 požaduje, jsou dotazy na názor ohledně institutu prohlášení viny dle § 206c zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, a také vytváření nových informací prostřednictvím formuláře žadatelky. Žádost žadatelky směřuje k právnímu posouzení institutu prohlášení viny obžalovaným, tedy procesních předpisů, kdy tento názor nebyl zaznamenán v jakékoli podobě a bylo by nutné tuto informaci nově vytvořit. Požadované informace žadatelkou se týkají informací vyloučených ze zákona č. 106/1999 Sb. a tyto informace ani povinný subjekt nemá povinnost mít k dispozici. Právo na informace zahrnuje pouze poskytování informací, nikoliv jejich interpretaci či hodnocení ze strany povinných subjektů.

Dle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/199 Sb., pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Soudní judikatura dovodila procesní požadavek, podle něhož musí být při aplikaci § 2 odst. 4 zákona č. 106/199 Sb. žádost o informace odmítnout rozhodnutím, vydaným podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/199 Sb. Komentované ustanovení je tedy chápáno jako specifický důvod pro odmítnutí žádosti o informace. Z hlediska hmotněprávního pak může být žádost odmítnuta, jsou-li splněny dvě podmínky. Požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje (nebyla vytvořena, resp. zaznamenána ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/199 Sb.) a současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat (viz např. rozsudek NSS č. j. 3 As 115/2014-29 nebo rozsudek NSS č. j. 3 As 55/2014-33). Podle povinného subjektu byly obě podmínky splněny, když v daném případě se žádost týká informace, která nebyla povinným subjektem vytvořena a současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat.

Ze všech výše popsanych důvodů Okresní soud v Bruntále rozhodl o odmítnutí žádosti žadatelky v celém rozsahu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/199 Sb., jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále k Ministerstvu spravedlnosti České republiky.

Bruntál 1. listopadu 2023

Mgr. Hana Rapušáková v. r.
předsedkyně okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicová